

Fra Lyngby: Maden fortæres.

me Soldaterne til Gavn. Der afholdes derfor hver Mandag i Hotel Rustenborgs store Sal Foredrag af Hr. Skolebestyrer, cand. mag. Iversen, om Europas Historie efter 1848, og til disse Foredrag har Kredsens Medlemmer og de menige Soldater gratis Adgang, andre Deltagere betaler 25 Øre.

Tanken synes at have fundet god Jordbund, og der møder til disse Foredrag en trofast og interesseret Skare saavel af Kredsens Medlemmer som af det indkaldte Mandskab.

En Forbindsstation i Rungsted.

„Kvinden og Samfundet“ beder sine Læsere fortælle Bladet, hvad hver især gør for at være nyttig i disse Tider. Maaske det kan interessere Læserne at høre, at Fru *Betty Zöglner, Rungsted* straks, da Krigen brød ud, stillede sig i Spidsen for en lille Forbindsstation i Rungsted, hvortil vi alle bidrog med Hjælp af forskellig Slags. Den er nu færdig og kan yde Hjælp — vel at mærke kun den første Hjælp — hvis vi skulde drages med i Krigen, — der findes alle Slags Forbind- og Operationssager, Senge, Skjorter, Strømper o. s. v. Gas og Vand fandtes indlagt i Huset, og et pænt lille Køkken fuldt monteret. Vi Damer har i Tilfælde af Krig hver vor bestemte Plads, jeg og mine

Hjælpere skal overtage Køkkenet o. s. v., andre skal vadske og stryge. I *vort* Hjem har vi lavet 12 pæne Skjorter og strikket Strømper i lange Rækker, som ligger parat, hvis vi faar Indkvartering. Soldaternes gamle Tøj skal saa vadskes og repareres hos os.

Rungstedlund, 16. Sept.

Ea Dinesen.

Frederikshavn i Krigstider.

Efter Redaktionen's Opfordring i Bladet, skal jeg fremkomme med følgende:

Det gaar muligvis i mange andre Kredse som her, at Interessen for de til daglig foreliggende Opgaver om ikke just slappes, saa ligesom udskydes og foreløbig lægges hen, til Tiderne maatte forandre sig lidt. Man tør ikke rigtig regne med Folks Interesse hverken for Kursus, Foredrag eller lige i Øjeblikket knap for almindelige sociale Spørgsmaal (snarere da for det specielle, det som Krigstiderne i sig selv fører med). Det er jo ikke Meningen, at en Forening med en speciel Opgave under disse Forhold helt kan lægge om og blive en Forening med en helt anden Opgave, men det er derimod ganske rimeligt at tilpasse sin Virksomhed lidt efter Situationen. Her i Byen er i Forvejen en virksom kvindelig Røde-Kors-Afdeling, som de fleste af vore Medlemmer staar i, og de har derigennem allerede haft Lejlighed til at lave Forbindsager samt at bidrage til Indsamling af Strømper, Tæpper og lignende til den kolde Tid,

de indkaldte gaar i Møde. Vi har imidlertid — for første Gang i 40 Aar — i denne Tid Garnison i Byen, godt 200 Mand, og vi har da ment det stemmende godt med D. K. S.'s kulturelle Opgave at ordne nogle aftenlige Sammenkomster for disse Soldater med oplysende Foredrag, Musik og Sang. — Som Bertha v. Suttner med sin klare og skarpe Logik paaviser — alle Kvinder vil i denne Tid have Udbytte af at læse eller genopfriske hendes „Ned med Vaabnene“ — ganske vist fremkalder Krigen gode og ædle Egenskaber, Mod, Samfølelse, Offervilje, Begejstring, saa „vort Folk“ — der Østrigerne — bliver et Folk af lutter Helte. Lave og slette Egenskaber, Grusomhed, Havesyge, Had, Hævnerighed viser sig naturligvis ogsaa i Krigen, dog, tilføjer hun ironisk, er dette altid kun hos Fjenden, deres Slethed er klar som Dagen.

Saaledes kan sikkert Indkaldelsen ogsaa have sin aandelige Mission hos dem, der uden at mukke forlader Hjem og Forretning og føler sig staaende i mere altomfattende Interessers Tjeneste, men Lediggangen udenfor Tjenesten kan ogsaa vække Tanker, der er mindre gavnlige og sunde.

Derfor, mener vi, kan det virke gavnligt af og til at samle Soldaterne om nogen aandelig Underholdning; selvfølgelig søger vi at sammensætte Programmet saaledes, at det paa en sund og fornøjelig Maade appellerer til gode og smukke Følelser. Det er da ogsaa bleven paaskønnet ved stor Tilslutning fra Soldaternes Side, ogsaa deres Værter og naturligvis vore egne Medlemmer har haft Adgang. Efter at vi havde haft et Par Sammenkomster, begyndte imidlertid andre Foreninger ogsaa at indbyde Soldater til lignende Aftener, saa vi venter nu med at fortsætte, til der atter bliver mere „døde Tider“.

Heller ikke Dansk Kvindesamfunds Sag kan det skade, at disse mange unge Mænd rundt fra hele Landet hører og ser en Smule af vor Virksomhed; et velvilligt Minde og en lillebitte Smule Forstaaelse, tror jeg i alt Fald, de bærer med hjem, selv om der kun indirekte under Mødets Indledning tales om vore Forhold. Jeg maa tilføje, at vi har haft al Assistance velvillig og gratis, og at vi har rigelige Tilbud om videre Assistance. Ogsaa Pressen har stillet sig imødekommende.

Frederikshavn, 18. 9. 1914.

Hedevig Sonne Hald.